

**Lunds Universitet
Sociologiska Institutionen**

Jennifer Gloria Solórzano

Titel:

Katalanska kvinnor skaffar barn senare än svenska kvinnor

Kandidatuppsats 15 hp

– SOCK07 –

Distans, VT23

Handledare:

Magnus Ring

Nyckelord: Barnafödande, medelålder, skaffa barn

Abstract

Katalanska kvinnor skaffar barn senare än svenska kvinnor. Det ser vi i studier gjorda av SCB och INE. Medelåldern i Spanien är 32, medan den är 30 i Sverige.

Syftet med denna studie är att lyssna på unga vuxna kvinnor som bor i Katalonien för att höra vad de har att säga om sitt eget liv och sina planer på att skaffa barn. Vi lyssnar på deras språkbruk och gör en diskursanalys, men vi lyssnar också efter vad som verkar vara de största anledningarna till att man skaffar barn senare; ekonomi, utbildning och boendesituation.

Nyckelord:

Barnafödande

Medelålder

Skaffa barn

Katalonien

Katalanska mödrar

Innehållsförteckning

Försättsblad.....	1
Abstract.....	2
Innehållsförteckning.....	3
Inledning.....	4
Bakgrund.....	6
Teori.....	9
Metod.....	11
Resultat.....	13
• Idealålder.....	13
• Ekonomi, utbildning och boendesituation.....	18
Analys av språkbruk.....	24
Sammanfattning.....	29
Källhänvisning.....	30

“Ungdomar från Barcelona” eller *“Unga från Barcelona”* på katalanska.

Reklam från kommunen som kom upp i mitt flöde. I Barcelona räknas man som ungdom till att man är 35, i alla fall om man tittar på ‘ungdomskortet’ som bland annat ger en rabatter.

Inledning:

Många tänker nog att Sverige är ett land med hög medelålder för att skaffa barn, vilket delvis stämmer. Men inte om man jämför med Katalonien där medelåldern för att skaffa barn ligger på 32 år, mot det svenska 30.

I den här studien har jag intervjuat unga kvinnor för att ta reda på vad de tänker och hur de talar om ämnet. Jag har lyssnat på hur de berättar om svårigheter med ekonomin, när det är vanligt att flytta hemifrån, samt hur de beskriver sig själva. Min frågeställning är därför följande:

Vad tänker katalanska kvinnor om att skaffa barn?

Hur de unga vuxna beskriver sig själva är just det som fick mig att välja ämnet från början. Det började med att jag såg en lapp på en anslagstavla där en kvinna som letade efter ett rum att hyra, beskrev sig själv som en 40-årig *tjej*. Jag reagerade på ordvalet och började märka att språkbruket faktiskt skiljer sig och att det verkar finnas en tendens till att ungdomen är längre i Katalonien, Spanien, än vad den är i Sverige.

Anledningen till att jag gör den här studien är för att jag tycker det är intressant att titta på vad det är som gör att man väntar längre med att skaffa barn. Ur ett samhällsperspektiv, och inte bara utifrån mitt egna intresse, kan det vara intressant att titta på hur olika typer av historia kan påverka detta. De två länderna har olika historiska bakgrunder och därmed olika politik och normer som påverkar denna fråga.

Jag kommer att börja med att ge en kort bakgrund för Kataloniens historia och hur tiden med Franco som diktator har påverkat hur det ser ut idag. Efter det presenterar jag bakgrund för den diskursanalys jag har gjort på intervjuerna. Sedan kommer en genomgång av metoden jag har använt, vilket är dels tidigare gjorda studier och dels intervjuer. Jag kommer sedan in på de resultat jag har fått fram och min analys av intervjuerna, i ordningen idealålder, ekonomi, utbildning, boendesituation och språkbruk.

Bakgrund:

Under 1970-talet kom många invandrare till Spanien, särskilt till Katalonien eftersom det fanns mycket industriarbete runt om Barcelona (Hernán, 2021, Los años setenta section). Detta var i slutet av Francos styre, diktatorn som härskade i över 30 år. Fortfarande idag lever många invandrare runt om staden i industriområdena, vilket är en av anledningarna till att man kan tänka sig att invandrare, från exempelvis Latinamerika där katolicismen är stor, skulle dra ned medelåldern för att skaffa barn i Barcelona, men trots ett högt antal invandrare har alltså Katalonien en högre medelålder än Sverige.

Spaniens historia under 1900-talet ligger som bakgrund för hur deras samhälle ser ut idag. Både i Katalonien och övriga Spanien. Det som färgat historien mest är det faktum att Franco var diktator från år 1939 till han dog år 1975 (Cazorla-Sanchez, 2013). Franco förtryckte många grupper i samhället och Kataloniens befolkning var en av dem (El País 2018). Katalanerna tilläts inte prata sitt språk katalanska och de tvingades till att gå till kyrkan och att leva efter katolicismens värderingar. Detta var normer för hela Spanien, men till skillnad från övriga delar av landet gick detta emot katalanernas kultur som alltid identifierat sig som självständiga från Spanien.

Katolicismens värderingar säger att man ska skaffa barn inom giftermålet och föräldrarna tenderar ofta att vara unga, eftersom man inte använder preventivmedel. Giftermålet är räknat som ett sakrament (Partridge 2018:241). Med tanke på detta kan man föreställa sig att i ett land med många katolskt troende invandrare och en spansk befolkning som under Francos styre levde under katolicismen, fortfarande borde leva efter samma värderingar. Hur kommer det sig då att det ser tvärtom ut idag i Katalonien?

Eftersom Katalonien, som ser sig själva som en egen stat och vill göra sig självständiga från Spanien, förtrycktes och tvingades 'bete sig som spanjorer', blev det som en motvind efter att Franco dog. Under flera årtionden hade det spanska styret förbjudit det katalanska språket och kulturen (Hernán, 2021, Los años setenta section) och redan innan Franco dog hade det funnits mycket politiskt motstånd mot Frankismen, men detta straffades av diktatorn bland annat genom böter (Hernán, 2021, El encierro de Montserrat. Diciembre de 1970 section).

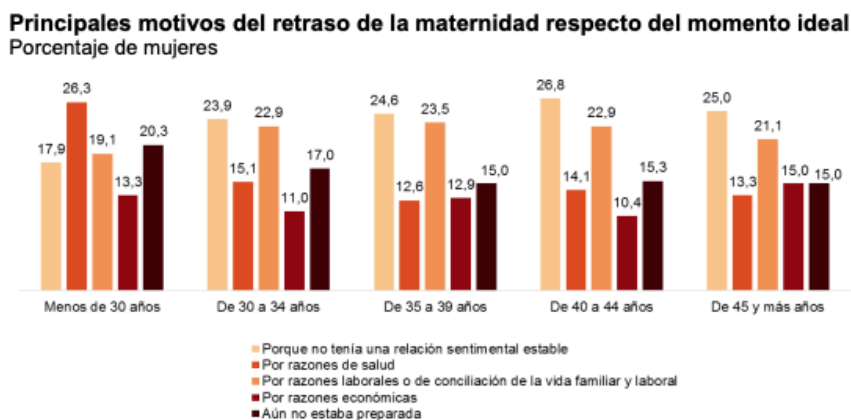
Franco hade också aktivt motarbetat arbetarrörelsen och därför såg den sin chans efter hans död. 1976 bröt stora demonstrationer för arbetarrörelsen ut, vilket var starten för det nya post-frankistiska samhället (Eaude, 2022, Freedom, Amnesty, Statute section). Men det var inte bara arbetarrörelsen som tog fart, utan också kvinnorörelsen. Under Francos tid räknades

kvinnor under mannens ägande och var inte myndiga, men när Franco dog växte den så kallade Katalanska assemblern vars huvudsyfte var motstånd mot Franco och att bli en självständig stat (Hernán, 2021, Propuesta de creación de la Asamblea de Cataluña section). Vänstervindar kom in som var till motsats mot de konservativa värderingarna från kyrkan. Samtidigt kom den mer fria synen på sexualitet som influens från USA, vilket färgade av sig även i Spanien. Här stiger Spanien och Katalonien in i den så kallade sexuella revolutionen.

Med feminismens uppkomst blev giftermålet inte lika viktigt och kvinnorna valde att fokusera på sin karriär innan de skaffade barn. Denna revolution skedde över hela världen, men med bakgrunden av att Katalonien var förtryckt under lång tid, kan man tänka sig att revolutionen hade ett större avtryck på katalanerna då det var motsatsen till Frankismen. Det är fortfarande viktigt än idag för katalanerna att ta avstånd från allt spanskt som de anser vara fascistiskt, däribland inkluderat kristendomen.

I en studie av INE från 2018 som handlar om barnafödande finns det fakta att hämta. Studien har bland annat undersökt vilka anledningarna är till att kvinnor skaffar barn senare än vad de själva tänkt är den ideala åldern för att skaffa barn.

Anledningar till att man skaffat barn senare än vad man själv anser är den ideala åldern för att skaffa barn i Spanien:

INE - Instituto Nacional de Estadística

Ljusgul stapel – På grund av att man inte hade en stabil relation

Rödorange – På grund av hälsoskäl

Ljusorange – På grund av arbete eller arbetsvillkor

Mörkröd – På grund av ekonomiska skäl

Mörkbrun – På grund av att man inte var redo än

För kvinnor under 30, den målgruppen jag har studerat, är den största anledningen till att man inte fått barn vid sin 'idealålder', hälsoskäl. Som vi ser i stapeldiagrammet är den mörkbruna stapeln, att man inte var redo än, den näst högsta för kvinnor under 30 år. Men även stapeln som säger att man inte skaffat barn än på grund av arbete och arbetsvillkor, den ljusorange, ligger högt.

Om man tittar på staplarna för personerna över 30 år så ser vi att arbetsvillkor som anledning blir en ännu viktigare anledning och att den sedan fortsätter vara det upp till 45+. Här ser vi att även avsaknaden av en stabil relation är något som hindrar en från att skaffa barn vid den 'ideala åldern'. Kan det vara så att kvinnor under 30 anser att de inte är redo än för att normen är att man skaffar barn efter 30? Och när de sedan kommer upp till 30 ser de att även arbetslivet måste vara på plats och att sedan när de vill skaffa barn så har de inte längre en stabil relation?

Teori:

Språket är ett sätt för människan att vara. Att vara oss själva, att vara personlighetstyper som vi identifierar oss med. De identiteter som vi känner social samhörighet med, kopplas till oss när vi använder språket tillhörande denna identitet (Gee, 2014, Language as Saying, Doing, and Being section). Därför är det viktigt att analysera sättet vi talar på när vi gör studier som har med tankar kring ett ämne att göra. Jag har därför valt att göra en diskursanalys av ämnet “Katalanska kvinnor skaffar barn senare än svenska kvinnor”.

Bryman definierar diskursanalysen som “Ett angreppssätt vid analysen av samtal och andra typer av diskurser som lägger tonvikten på hur olika versioner av verkligheten skapas eller uppnås med hjälp av språket” (Bryman 2018:825). Detta betyder alltså att det kan finnas meningar djupare än det bokstavligen i det människor säger. Om en person i en intervju till exempel säger att den var en ‘bebis’ när den var 21 år, betyder inte det att den var ett spädbarn och punkt. Det betyder att den, i jämförelse med nu, ser sig själv som en ung person vid tillfället som inte var redo för att skaffa barn eller att leva det livet som hon lever nu. Med hjälp av diskursanalysen har vi möjlighet att hitta dessa undermeningar.

Det vernakulära språket är det språk som människor använder när de talar i vardagen, avslappnat (Gee, 2014, Identities section). Under intervjuerna jag har gjort, har jag försökt sätta stämningen till en avslappnad så att personerna kan använda samma typ av språk de använder i sin vardag. Detta är för att kunna lyssna efter de ordval de gör kring temat, så att jag sedan kan göra min diskursanalys.

Gee menar att det finns sju steg i diskursanalysen som bör följas:

1. Signifikans
2. Praktik
3. Identitet
4. Relation
5. Politik
6. Koppling
7. ‘Sign system’ och kunskap

Genom dessa steg får vi den djupare förståelsen vi behöver (Gee 2014, Building Things through Language section). Han kallar dem för de sju ‘building tasks’ och menar att det också går att applicera på verkligheten och vardagen när vi pratar med varandra.

I första lagret, signifikans, ska vi leta efter betydelse. Vart är det personen lägger den största betydelsen? Detta beror på hur personen lägger upp meningen och vilka tillfyllnadsord den använder sig av, om den uttalar ett ord med mer tyngd eller om den tvekar.

I det andra laget tittar vi på praktiken, eller handlingen. Vad är det för handling personen utför genom att säga det den säger? Att säga en mening är en handling i sig, men till exempel om man säger ett löfte är själva handlingen att man lovar något.

När det kommer till identiteten, det tredje steget, tittar vi på vilket typ av språk som personen använder för att anta sig en identitet. Till exempel om den använder sig av slang från förorten så kan det vara för att identifiera sig med den gruppen.

Fjärde lagret, relation, visar oss vad för relation personen som talar till oss har, alternativt till den som den talar om. Om personen pratar med mig på ett avslappnat sätt betyder vår relation en sak och om den talar med mig på ett formellt vis, betyder vår relation en annan sak.

Samma med den eventuella personen den talar om. Om personen beskriver den andra på ett negativt sätt, kan vi förmodligen anta att de har en dålig relation sig emellan.

I det femte steget, politik, handlar det om var i meningen som personen lägger 'skulden'. Vad är det som är anledningen till att det är som det är? Är det samhället, en allmänt erkänd verklighet, en person eller kanske slumpen? Om det är slumpen kanske vi hör det genom att personen förvånad säger "och så bara hände det".

Här tittar vi också på vad som anses vara normen, menar personen att det den berättar om är normalt eller är det något utöver det accepterade.

Den sjätte punkten är koppling. Vad har meningen för koppling? Alltså, kopplar personen ihop två saker som den pratar om eller gör den snarare en bortkoppling mellan tingen?

Punkt sju kallar Gee för "Sign systems and Knowledge", vilket jag har översatt till "'Sign system' och kunskap" eftersom jag inte hittar en bra översättning på *Sign systems*. Det är också just detta denna punkt dels handlar om. Vad är det för sign system som används i meningen personen säger, alltså; vilket språk används? I mitt fall kommer alla meningar som intervjupersonerna har sagt vara på spanska. Men inom spanskan, vad för typ av språk använder de? Till skillnad från identitetspunkten tittar vi här på kunskapen som är kopplad till språket som används. Talar personen utifrån kunskap eller gissar den? Men det är också kopplat till identiteten då det handlar om vilket språkbruk personen väljer utifrån vilken grupp man så kallat 'representerar' när man uttrycker sig.

Metod

Jag har samlat in data dels från tidigare gjorda studier, men jag har också gjort en egen kvalitativ intervjustudie för att lyssna på hur unga vuxna kvinnor pratar om ämnet.

Jag sökte först efter forum på internet där det talas om ämnet, men det gav inte tillräckligt mycket resultat, vilket ledde mig till att jag behövde göra intervjuer. Mitt urval var unga kvinnor som är födda i Katalonien, i åldern 25–30 år. Jag valde detta åldersspann eftersom jag har valt att definiera det som den åldern där man varken är en ung mamma eller en äldre mamma om man skulle välja att skaffa barn. Definitionen har jag byggt på olika mamma-forum som jag har hittat på internet. I exempelvis artikeln *Fördelar med att vara en ung mamma* från sajten *Att vara mamma* definierar de en ung mamma som någon under 25 år.

Jag intervjuade sex stycken kvinnor och valde tre som kommer från landsbygden och tre som kommer från storstaden Barcelona. Jag känner samtliga intervjupersoner, vilket självklart var en risk i mitt urval. Jag var noga med att informera att de alltid kan backa ur om de inte vill vara med efter att vi gjort intervjun och att de kunde säga pass på vilken fråga som helst. Risken här var att jag var rädd att de skulle vara oroliga att saker skulle komma ut till våra gemensamma vänner och jag valde därför att inte fråga vissa frågor som jag annars hade kunnat tänka mig att fråga. Ett exempel på en fråga som jag hade velat ställa, men valde att hoppa över, var om de vill skaffa barn med deras nuvarande partner. I många fall kom de in på det självmant, men jag ville inte vara den som tog upp det, då jag även är bekant med många av deras partners.

Trots risken är jag väldigt nöjd över att jag valde att intervjua människor jag redan känner då det gjorde stämningen mer avslappnad och det verkade som att de var bekväma att prata öppet med mig. Faktum är att de intervjuer jag gjorde med de personerna jag känner minst, också var de intervjuer som jag fick ut minst material av. Ett sätt att ändå få ut så mycket som möjligt var att prata med personerna på ett informellt sätt för att skapa en vänskaplig ton i samtalet (Gee, 2014, Building Things through Language section).

Tanken var att få lyssna på perspektiv från unga vuxna som bor i Katalonien och *när* de tänker är en rimlig ålder att skaffa barn. Jag skapade en färdig intervjuguide, med rum för

följdfrågor. Frågorna jag ställde handlade om vart de befinner sig i livet just nu, med boendesituation, jobb och i relation till sin familj. Jag frågade också vad de har för planer de nästkommande åren, om och när de planerar att skaffa barn, varför just då, samt om det finns förutsättningar som skulle kunna ändra deras plan.

Diskursanalysen jag har gjort fokuserar alltså på hur personerna uttrycker sig om att skaffa barn och hur de beskriver sig själva. Jag ville lyssna på vilka ord som de använde med ett vernakulärt språk. Eftersom intervjuerna var på spanska har jag efter transkribering också översatt dem. Jag har gjort så gott som möjligt för att översätta även nyanserna i orden, då det är just det jag undersöker. I de fall det inte går att direkt översätta, förtydligar jag meningen i texten.

När det gäller de forskningsetiska aspekterna har jag förhållit mig till Vetenskapsrådets forskningsetiska principiella riktlinjer som rör samtycke, informationsgivning om studiens syfte, konfidentialitet och nyttjande av resultatet.

Jag intervjuade personerna en och en och frågade om jag fick spela in samtalet så att jag sedan kunde transkribera och koda. Jag informerade om att intervjuerna var anonyma och att namnen inte skulle vara med i texten. Efter transkribering har jag raderat inspelningarna, vilket jag också informerade personerna om.

Utöver intervjuerna har jag också behövt titta på tidigare forskning. Jag har använt mig av:

INE - Instituto Nacional de Estadística - Spaniens nationella insamling av statistik:

Encuesta de Fecundidad

Spansk studie från 2018, en enkätundersökning för personer mellan 18–55 år som bor i Spanien. Urvalet var 17 175 personer totalt, 14 556 kvinnor och 2619 män. Den är gjord av INE, som är Spaniens motsvarighet till SCB.

SCB – Statistiska Centralbyrån - Sveriges nationella insamling av statistik:

Föräldrars ålder i Sverige

Lägst andel barnlösa bland personer med lång utbildning

Resultat

79,2% av kvinnorna mellan 25-29 år i Spanien har inte skaffat barn än (INE 2018). Min urvalsgrupp har därför varit 6 tjejer/kvinnor mellan 25-30 år och de bor alla i Barcelona. Det jag blev förvånad över är att de många gånger faktiskt svarade väldigt lika. Problemen med ekonomi, bostad och känslan av att fortfarande identifiera sig som väldigt ung lyftes i samtliga intervjuer.

I mina intervjuer har jag haft färdiga frågor som jag gått efter, men jag har i början av varje intervju låtit dem veta att om de kommer att tänka på andra saker som jag inte frågat, så får de gärna berätta om det. Jag har uppmanat dem att låta sina tankar sväva och prata om vad som kommer till dem.

I: ... Säkert i framtiden, så bor jag inte i Barcelona, utan jag bor i min födelsestad som är i Terrassa, eller runt om. För att, tss, om jag i framtiden vill köpa en lägenhet, med tanke på allt så blir det där, för det är billigare, min familj är där, mina vänner etc. Dock skulle jag älska att bo i Barcelona, men på grund av priset... Det går inte.

Idealålder

En sak jag reagerade på är att många av de jag intervjuade, nämnde att de när de varit yngre alltid sagt att de skulle vilja vara unga mammor, men att där de är nu så känner de att det inte alls går. Största anledningen till att det inte går är för att de inte har råd eller för att de inte tycker sig ha ett tillräckligt stabilt liv ännu. Här nedan följer fem olika exempel på vad intervjupersonerna sa:

•

J: Så du sa att din idealålder är mer eller mindre 30?

I: Jag tror att egentligen så skulle det vara tidigare för mig. Ehh, det skulle förvåna mig mycket om det hände tidigare, jag vet inte, det är liksom, just nu vill jag inte, fattar du? Alltså, min hjärna säger hffhgg, jag vet inte, vet inte. Jag tror att, förut så skulle jag velat bli mamma innan 30, men nu när jag är nära så ser jag det som uff.. To soon.

•

I: Jag, när jag var yngre, tänkte alltid att jag ville bli ung mamma och skaffa barn vid typ 27 år. Men när du blir äldre så märker du att 27 är precis runt hörnet. Och jag fortsätter att tjäna skitdåligt. Heheheh. Och när du är där med fötterna uppåt säger du 'Nej, snälla!'.

•

I: Jag, kolla, i den här stunden, för några år sen, hade jag sagt till dig att, att när jag är, som koncept, idén att vara en ung mamma gillar jag. För jag tror att det är när man har mer energi, din kropp är redo för det, man kan återhämta sig sen. För att sen när sonen eller dottern har vuxit så kan du vara där 100 procent utan att vara trött. Grejen är att, det e klart, sen tittar jag på nu fffff. Det e klart, jag är 25 år och en ung mamma är 25 år eller till och med yngre. Och just nu ser jag inte mig själv som beredd, inte heller har jag lust för jag tror att jag fortfarande har saker att göra, saker som, att uppleva som ett, som att skaffa barn inte tillåter dig göra då.

•

I: När hon var yngre (system), så ja, då sa hon att hon ville vara ung mamma och allt, men det är som jag sa till dig tidigare att du kan inte heller räkna ut och förutspå en framtid för ibland, relationer, asså de tar slut, och det var typ det som hände henne. Hon hade en väldigt lång relation, men till slut så bröt de upp. Oooh, ända sen dess har hon inte vart med någon mer. Och, för nu, så är det så och det är inte heller något som tynger henne som 'jag vill ha barn, jag vill ha dem nu'. Nej. Det e bara att det var hennes plan, men saker ändras så.

•

J: Förstår jag dig rätt då, att om det inte vore för pengarna, så skulle du vilja?

I: Ja, jag ja. Säkert om två år eller så, skulle jag vilja skaffa. För jag tänker att det finns många fördelar med att vara ung mamma. Han, min partner, ser det inte än, för det finns också nackdelar.

•

Om vi då tittar tillbaka på det stapeldiagram vi finner under avsnittet bakgrund där vi såg att hälsoskäl är för kvinnor under 30 år den största anledningen till att man inte fått barn vid sin 'idealålder', kan vi då notera att ingen av personerna jag har intervjuat har angett hälsan som skäl till att de inte vill ha barn än. Däremot har de svarat att de inte är redo än, att de inte

känner att de har ett stabilt liv än, att tiden har gått så snabbt och att de inte är lika förberedda som de tidigare föreställt sig att de skulle vara vid den här åldern. Som vi ser i stapeldiagrammet är den mörkbruna stapeln, att man inte var redo än, den näst högsta för kvinnor under 30 år. Men även stapeln som säger att man inte skaffat barn än på grund av arbete och arbetsvillkor, den ljusorange. Detta stämmer väl överens med vad personerna i intervjuerna har vittnat om. Dock är stapeln för ekonomiska skäl, den mörkröda, den lägsta. Detta stämmer inte överens med mina resultat. Kan detta vara just för att arbete går hand i hand med ekonomi? Eller för att de andra alternativen stämmer in bättre? Den mörkröda stapeln tycks aldrig bli en av de högre, utan fortsätter vara den lägsta, förutom mellan 35–39 år. Det skulle också kunna vara så att pandemin och inflationen har ändrat på saker och ting. Studien är från 2018, fem år sedan, medan vi idag under år 2023 är drabbade av en ekonomisk kris.

I det fjärde exemplet av vad intervjupersonerna sa om att de tidigare ville skaffa barn som ung mamma, men att de nu insett att det inte går, ser vi också att det stämmer överens med den fråga vi ställde oss under avsnittet bakgrund. Att kvinnor under 30 anser att de inte är redo än för att normen är att man skaffar barn efter 30 och när de sedan kommer upp till 30 ser de att även arbetslivet måste vara på plats. När de sedan vill skaffa barn så har de inte längre en stabil relation. Intervjupersonen vittnar om att det är detta som hänt hennes syster.

Konsensus verkar vara att man ska köpa en lägenhet, inte hyra, eftersom det är det enda sättet att ha ett stabilt hem. I en av intervjuerna pratade vi om att hon och hennes partner hade möjligheten att köpa en lägenhet tillsammans, men att de först sagt nej då hon uttryckte att det kändes som ett “big commitment”. När jag frågade henne vad hon menade med det svarade hon:

I: Vi hade inte heller bott ihop så länge. Det kändes helt enkelt för tidigt, vi var också väldigt unga. Tror vi var typ, ja, 23, 24 år. Och det var som ‘woow too soon’.

De hade bott med varandra i två eller tre år, varit tillsammans i sju år och var runt 24 år, men intervjupersonen beskriver lägenhetsköpet som ett stort ‘commitment’, att de hade bott tillsammans kort tid och att de var väldigt unga. Detta är ett sådant exempel som visar en ung vuxen som beskriver sig som väldigt *ung*, också bokstavligt översatt till *ungdom*, vid en ålder då hon varit myndig i 5 eller 6 år.

Vilken är då den ideala åldern för att skaffa barn? Jag frågade om den ideala åldern då de skulle vilja skaffa barn och i de sex stycken intervjuerna fick jag svaren 30–35, 30, 31–32, 31–33, 34, 34–35. Om jag staplar upp de under varandra som en frekvenstabell där exempelvis svaret 30–35 räknas som värdena 30, 31, 32, 33, 34, 35 så blir det 15 olika svar. Jag tittar sedan på centralmått för detta och får följande resultat:

Medelålder: $487 / 15 = 32,46$

Median: 32

Typvärde: 32 och 34

Även om man inte kan göra en generalisering så är det intressant att se att svaret ändå stämmer överens med den faktiska medelåldern för att skaffa barn både i Barcelona och hela Spanien år 2021. Barcelonas medelålder för kvinnor 2021: 32.04 år. Hela Spaniens medelålder för kvinnor 2021: 32.62 år (INE 2021).

Om vi då tittar på medelåldern i Sverige för att jämföra ser vi att medelåldern år 2021 låg på 30.07 år (SCB 2021).

Sverige har alltså också en 'hög' medelålder för att skaffa barn, men den är lägre än vad den är i Spanien och i Barcelona. Även om vi genom att titta på diagrammen ser att medelåldern stämmer överens mellan Spanien och Barcelona, vet vi också att Katalonien är känt för att ha äldre mammor. Under 2018 sjönk födelseantalet med 3,6 % från året innan och medelåldern steg upp till 31 år, vilken vi också kan se har stigit ännu mer. Katalanska mammor kallades då för Europas äldsta mammor (El País 2018).

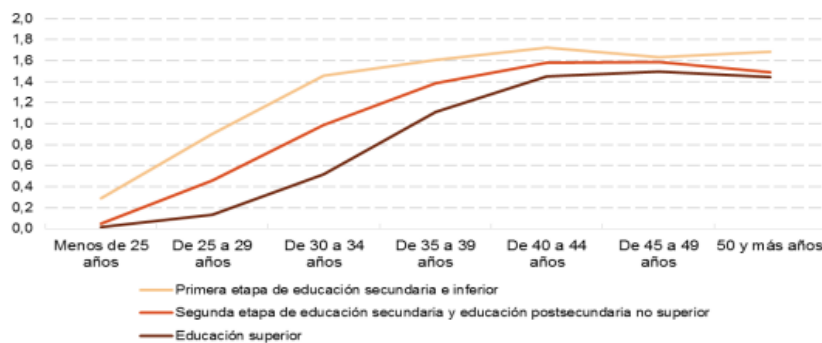
En av anledningarna till att man skaffar barn senare verkar vara att man vill fokusera på sina studier eller sitt arbetsliv. Detta fenomen är dock inte bara i Spanien, utan något som tycks vara internationellt. Enligt en rapport av IFAU, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, så är det svårare för kvinnor att klättra karriärmässigt och att tjäna bättre efter att man har skaffat barn (IFAU 2020). En av intervjupersonerna berättar om att det finns många saker hon vill göra innan hon skaffar barn och en av de sakerna är att göra karriär. Så här säger hon:

I: Men typ att resa, framför allt. Och också på professionell nivå. För jag tror att eh, kvinnor i det här fallet ehmm, vi lider mer av grejen med moderskap i arbetet, i den mening att en person, när de växer som mest på professionell nivå är vid 30 nånting. 30 nånting, 35 och sen 40 säkert, också, men det e, trots allt e det åldern för att bli mamma. Och många gånger,

framförallt på mitt jobb, ser jag att unga kvinnor som blir mammor, blir inte mammor bara en gång, normalt sett får de två, och då får man räkna med två, tre år eller fyra som du kommer vara paralyserad i den mening att du kommer behöva vara ledig, för att du säkert kommer behöva minska dina timmar eller sluta jobba fler dagar, eller att du inte är tillräckligt på kontoret eller inte jätteinsatt i arbetet. Inte heller har du tillräckligt med tid att lägga på jobbet i det fallet du behöver resa eller vad som. Då, också skulle jag vilja växa så mycket som möjligt på professionell nivå för att kunna ha en stabilitet och veta att jag kan lägga fyra år utan att arbeta hårt, ehmm, och sen komma tillbaka och kunna fortsätta i min position om jag vill det. Att bli mamma inte ska påverka att, eh, för det är väldigt orättvist, jag är emot att vara mamma påverkar dig i arbetet, men det är verkligheten. Och då... Men ja, resa och framförallt professionellt, tror jag.

Detta är en mer generell syn från den moderna kvinnan, som förmodligen är anledningen till att medelåldern höjs överlag, för i Spanien leder högre utbildning till färre barn (INE 2018). I studien som jag tidigare nämnt, undersökte de också just denna fråga och i nedan graf ser vi att ju högre utbildning en kvinna har, desto färre barn tenderar hon att skaffa.

Número medio de hijos por mujer según nivel de estudios alcanzado y grupo de edad

INE 2018

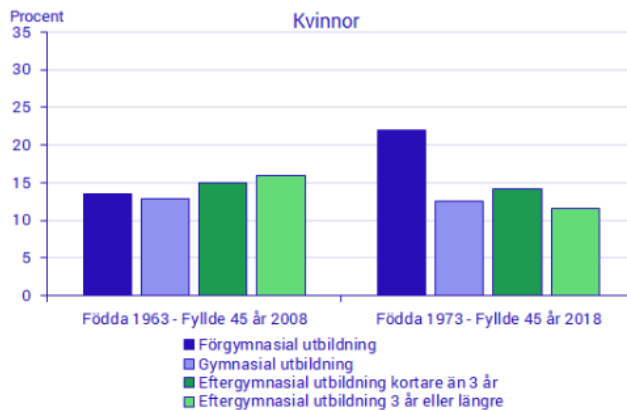
Ljusorange – Första gradens studier, kan översättas till grundskola

Orange – Andra gradens studier, kan översättas till gymnasie

Mörkröd – Högre studier, högskola eller liknande.

Grafen visar också att resultatet har större skillnad mellan de olika utbildningsnivåerna i de yngre åldrarna. Det som är väldigt intressant med detta är att det verkar vara motsatsen i Sverige. Med högre utbildning verkar det istället som att kvinnor tenderar att skaffa barn i Sverige, har man sett när SCB har mätt tendensen till barnlöshet beroende på hur hög utbildning kvinnan har. Se följande diagram:

Andel barnlösa kvinnor vid 45 års ålder och män vid 50 års ålder efter utbildningsnivå och födelseår

I denna studie mäter SCB hur många kvinnor i 45 års-åldern som är barnlösa beroende på utbildningsnivå, medan den spanska mäter hur många barn i genomsnitt kvinnor i olika åldrar har beroende på utbildningsnivå. Vi kan då se att kvinnor i 45-årsåldern i Spanien med högre utbildning har ett genomsnitt på 1,5 barn. Med motsvarande gymnasieutbildning 1,58 barn och med motsvarande grundskoleutbildning 1,63 barn. I Sverige däremot ser vi att kvinnor som var födda på 70-talet har högre chans till barnlöshet om de endast har grundskoleutbildning, medan för kvinnor med längre än tre års högskoleutbildning, är mindre andel barnlösa. Studien visar också att det har vänt om man istället tittar tio år bakåt, på kvinnor som var födda på 60-talet. Går det att tolka detta som att Spanien ligger bakom oss i just den här utvecklingen? Och kanske att resultaten för genomsnitt på barn enligt utbildningsnivå, kan komma att vända i framtiden?

Ekonomi, utbildning och boendesituation

En av mina frågor var om personerna tror att de skulle ha råd att uppfostra ett barn med den lönen de har idag. En av intervjupersonerna svarade då så här:

I: Jag är 'tuseneurist'.

J: Vad är det?

I: Tusen euros, i månaden. Men såklart, jag jobbar ju också halvtid. Jag tror det är omöjligt heheheh, att ha

J: Omöjligt?

I: Asså.. Kolla, betala hyra, alltså där har det redan gått .. en tredjedel av lönen. Ooch, för min kille betalar mer, för han tjänar det dubbla. Men om det inte, asså (ohörbart), det e inte heller så att jag för min son eller min dotter, alltså jag menar jag behöver inte en privatskola, jag skulle välja en kommunal skola, inte vet jag, aktiviteter. Asså, jag vill inte heller ta den på ridning heller, meeeen, jag vill liksom, inte behöva leva ständigt beroende av att klara mig genom månaden. Och med min lön så är det omöjligt. Alltså, om inte jag klarar mig till slutet av månaden, förställ dig då en bebis.

J: Skulle du säga att det är en stor skillnad mellan lönen du har idag och det du tänker att du skulle behöva?

I: Ja. Det dubbla, ja.

Jag kollade upp vad 'tuseneurist' betyder, spanskt ord och det ord som personen använde sig av 'mileuroista', och hittade följande betydelse från RAE:

- 1. Adj. Esp. Dicho de una persona: Que percibe un sueldo mensual que se sitúa en torno a mil euros y generalmente se considera por debajo de sus expectativas profesionales.*

Mileurista – Definición – Diccionario de la lengua española – RAE

RAE är Spaniens motsvarighet till SAOL och ovan står det precis som intervjupersonen säger, att det är en person som tjänar runt 1000 euro i månaden, cirka 11 000 svenska kronor. Det står också att personen vanligtvis känner sig missnöjd och att lönen ligger under dess professionella förväntningar. Det som förbryllar mig här är att det faktiskt finns ett vedertaget ord för fenomenet. Det verkar alltså vara vanligt att man endast tjänar 1000 euro i månaden. Jag tittade därför upp siffrorna på detta för att se hur bred utsträckning fenomenet har. Enligt public services RTVE (Radio Televisión Española, motsvarighet till SVT) är 40% av alla arbetande människor tuseneurister i Spanien.

Intervjupersonen nämner också att hon inte vill att hennes barn ska gå på ridning, som ett sätt att visa att hon inte behöver leva i överflöd. Ridning blir då en symbol för rikedom, vilket

hon menar att hon inte behöver. Men trots det skulle hon ändå behöva den dubbla lönen för att kunna ta hand om ett barn.

För att kunna tjäna en tillräckligt hög lön för att klara sig i Spanien behöver man ha en utbildning. Det är endast med en examen som du kan erbjudas en högre lön, annars riskerar du att fastna som tuseneurist (RTVE sep. 2022). Det finns flera komponenter som hänger ihop med detta. Dels att det kostar att studera på universitet, det är alltså inte gratis som det är i Sverige. För att klara vardagen här, med betoning på klara, inte för att kunna lyxa till det, när man studerar, måste man ha ett extrajobb för att ens få en liten inkomst enligt intervjupersonerna. Till skillnad från i Sverige där du får både bidrag och lån medan du studerar och du har förtur på vissa lägenheter om du är student. I Sverige är det vanligt att man flyttar hemifrån just när man flyttar till en universitetsstad. Men i Spanien kostar alltså universitet, du får inte bidrag och som tidigare nämnt, måste du ha en universitetsutbildning för att kunna tjäna en skaplig lön.

Samtidigt är Katalonien dessutom det stället i Spanien där det kostar mest att uppfostra ett barn. Enligt undersökningar har de mätt att det kostar 147 euro per månad mer än resten av Spanien (Ara 2022). Medelvärde för hur mycket det kostar att ta hand om ett barn per månad i Spanien ligger på 672 euro. I Katalonien ligger den siffran på 819 euro, cirka 9 269,44 SEK (Google 22.04.2023). Detta betyder alltså att Katalonien är det stället i Spanien med högst kostnader, vilket kan tänkas påverka en i livet man väljer att skaffa barn, eftersom det ökar det faktum att det är svårare att ha råd.

En av intervjupersonerna berättade om sin bror som studerar och har ett arbete vid sidan av. Han tjänar cirka 2000kr i månaden och har inte råd att flytta hemifrån än. Han bor därför kvar hos sina föräldrar.

J: Men skulle han vilja flytta hemifrån?

I: Alltså, jag antar det, grejen är dock att där borta i Terrassa (småstad), är det svårare för det är inte lika vanligt att dela lägenhet som i Barcelona. Där i Terrassa, så flyttar folk hemifrån, för aaattht.. Asså för att man har köpt en lägenhet själv eller med sin partner, att man tillsammans fixar en lägenhet. Men det är jätteovanligt att man delar lägenhet.

J: Flyttar man hemifrån senare eller tidigare på grund av det?

I: Jag skulle säga senare. Till exempel, alla mina tjejkompisar, alltså de, såklart, de som har flyttat från sina föräldrar är för att de är i ett förhållande och har dragit, nu är det väl ett eller två år sen. Asså 26, 25, 26, 27 år. Ooooch de som fortfarande bor hemma är för att de inte har partner och de är..., faktiskt har jag väninnor som är 29, 30 år som fortfarande bor med sina föräldrar för de har ingen partner än och har inte råd att betala en lägenhet själva och det när Terrassa ändå är billigare. Meeeen, såklart, jag antar att det också beror på den ekonomiska situationen för varje person. Men nej, folk bor vanligtvis inte själva.

Som vi kan se ovan är en lösning på problemet med de dyra lägenheterna i Barcelona att man delar lägenhet. När unga vuxna flyttar hemifrån, flyttar de vanligtvis ihop med sina vänner eller med andra rumskompisar. Man delar sedan lägenhet med vänner ända till man har skaffat sig en partner. I småstaden Terrassa, ca 1 timme från Barcelona, där intervjupersonen ovan kommer ifrån, existerar inte den vanan, så även fast det är billigare att köpa eller hyra en lägenhet där, gör normen att man inte delar med vänner, att man flyttar hemifrån senare.

Som jag nämnde i exemplet med brodern som inte kan flytta hemifrån för att han studerar, så tillkommer då också det faktum att det krävs studier för en bra lön. Ingen av personerna jag har intervjuat har flyttat hemifrån innan de åtminstone studerat klart sin kandidat. Men det verkar också skapa ett krav på att det faktiskt är en prioritet att studera och eftersom man har studerat länge och lagt så mycket pengar på det, kan det skapa en känsla av att man har "förlorat" lite av sin ungdom. Detta kan tolkas som att det gör att man vill ta igen de åren enligt en av intervjupersonerna. Eftersom man inte har haft tid att bo själv och fortsatt varit beroende av sina föräldrar, vill man inte behöva ta hand om någon annan när man äntligen fått sin frihet. Här är ett svar från en intervju med en 26-åring där jag frågat varför hon har ett så självklart 'nej' till att det inte finns något som skulle kunna ändra hennes åsikt om att skaffa barn redan nu. Hon ger som exempel att inte ens om en läkare sa att hon bara vore fertil i ett år till skulle hon kunna tänka sig att skaffa barn nu, säger hon. Hon svarar:

I: För att i slutändan, alltså utbildningen är en lång utbildning, på fem år, och för mig har det dessutom tagit sex, sex och ett halvt år. Alltså lite mer än vad det borde gjort och, och jag har varit, liksom många år offrat och pluggat, ehm, också liksom inte kunna göra planer med mina kompisar, med min familj, resa och då är det som att jag har varit i en så lång process, att just nu är det liksom som att jag vill leva åren som jag har förlorat pluggande

instängd, hemma. Leva, ta vara, eh, skapa nya mål, mmm, det är det, liksom växa, som min egen person och, och jag tror att det är något jag behöver göra för mig själv utan att ha något som hindrar mig eller som inte, inte ha något mer än mig, så inte det.

Personerna jag har intervjuat har alla flyttat hemifrån, men några av de väldigt nyligen. Två har köpt sin lägenhet, de andra hyr. Som tidigare nämnt, är konsensus att man bör ha en köpt lägenhet innan man kan skaffa barn. Då kommer vi också in på det faktum att bostadsmarknaden ser annorlunda ut i Katalonien, Spanien, än i Sverige. I Sverige har vi dels bostadsköer som arrenderar ut förstahandskontrakt som man kan behålla hela livet om man så önskar. Sedan finns också möjligheten att köpa sin fastighet. Detta gör många för att det är en bra investering. I längden kan du tjäna pengar om du säljer den till ett högre pris.

I Spanien fungerar bostadsköp på samma sätt, men det finns inte bostadsköer. Det finns några enstaka för människor med särskilda behov, med en maxgräns på vad du har för inkomst. Men för allmänheten är inte förstahandskontrakt något man kan räkna med. Däremot kan du hyra i andrahand av de som äger lägenheten, till ett pris som styrs av marknaden. Dessa kontrakt brukar vara på minimum ett år, och du kan stanna upp till cirka sju år. Dock finns alltid risken att hyresvärden kommer och säger att man måste flytta om en månad. Därför vill inte personerna jag intervjuat skaffa barn medan de fortfarande bor i en hyrlägenhet. För risken finns att de måste ta sitt pick och pack och flytta plötsligt.

J: Men varför känner du att det är så viktigt att köpa en lägenhet och inte, och inte bo i en hyrd?

I: För att hyr, för att hyrorna är VÄLDIGT dyra. Men också för att ha säkerheten som du har. För att hyra är osäkert. Idag bor du här, men om, om en vecka, ehm, vår hyresvärd, min killes morbror, säger att 'jag vill sälja lägenheten, ni måste dra', ja då måste vi dra. Och nu, okej, för du har inget ansvar, men om du har barn och husdjur, du vet? Jag känner mig mer säker att ha ett ställe som verkligen är mitt, där de inte kommer kasta ut mig ifrån. Om det inte är så att jag vill dra.

Alla intervjupersoner, utom en, nämnde att de vill ha ett stabilt hem innan de skaffar barn. Detta blir till en norm, precis på samma sätt som normen att skaffa barn senare förstärks av att allt fler gör det. I ett land med hög medelålder för att skaffa barn, blir det också svårt att bryta den trenden, då vi är flockdjur som följer normen. De två intervjupersonerna som jobbar med barn och faktiskt ser andra personer med barn vittnar om att om man ser andra

som har barn så väcker det ens egna modersinstinkt. Följande person arbetar som sjuksköterska.

I: Jag älskar de nyfödda. De är bedårande.

Det e klart, det finns ju två versioner, de som är sjuka, och då är det lite tuffare. Men de som är friska, då är det en väldigt häftig stund, att vara med familjerna i de stunderna, för det e ren glädje. Och det, det e najs. Men jag tror också att mitt jobb påverkar mig lite i längtan att bli mamma, för jag har det mer närvarande. Alltså, jag lever det mer. För en annan som inte är i kontakt med barn varje dag.., du fattar, jag lever mycket i stunden av glädje, den fina biten av att ha barn, amningen, bandet mellan mamma och barn, och så.. Jag läser mycket om det, jag har studerat om det, om.. Och då är det liksom, jag har det mer närvarande.

J: Så när du ser ett barn väcks längtan?

I: Ja, ja.

Men även om längtan finns där, så återkommer ändå intervjupersonerna till att de inte kan skaffa barn än, på grund av att de inte har ett tillräckligt stabilt liv än. Följande citat från en musée-guide:

I: ... Jag, med det här arbetet jag har nu, märker jag att jag gillar mycket att undervisa, du vet? Oooh, för det har återbekräftat mer idén jag redan hade om att skaffa barn någon gång. Men såklart, tiden går så snabbt när jag studerar. Och inte förrän jag har avslutat min doktorand och hittat ett stabilt jobb som jag vill jobba med, så dröjer det fortfarande mycket. Och det är redan stabilt, jag har en fast anställning, men eftersom det inte är det jobbet där jag vill stanna så..

J: Okej, alltså, innan du skaffar barn vill du ha ett boende och ett stabilt jobb?

I: Exakt.

Dessa svar från intervjupersonerna gör att jag tolkar det som att boendesituationen och svårigheterna att ha råd med ett stabilt boende, är en av de större anledningarna till att man väljer att vänta. Som vi ovan kan läsa har personerna en längtan, men de anser sig alltså inte ha möjligheten att skaffa barn än. Inte förrän de har ett stabilt hem i alla fall.

Analys av språkbruk

En av sakerna som väckte mitt intresse med ämnet, och den största anledningen till att jag ville göra den här typen av studie, var hur unga vuxna benämner sig själva och gärna undviker att kalla sig själv för vuxna. I Sverige har vi “unga vuxna” som ett etablerat begrepp, i det spanska språket finns ingen motsvarighet. Man är antingen en *juven* (ungdom) eller *adulto* (vuxen), inte en blandning. Jag har därför analyserat hur intervjupersonerna beskriver olika åldrar och vad de kallar för ungt, respektive gammalt. Nedan exempel är från när jag frågade om personerna har någon vän eller bekant i deras ålder som skaffat barn och hur de reagerade när hon fick reda på det. En av personerna säger såhär:

I: Jag kommer ihåg att det påverkade mig.

J: Påverkade hur?

I: Påverkade som i ‘herregud hon är så ung! Vad ska hon göra nu? Nu kan hon ju inte göra någonting’. Det e som att, som jag sa förut att från din egna synpunkt så skulle du inte ens kunna föreställa dig att skaffa barn, det e liksom, hmm, det chockar typ.

Personen hon refererar till fick barn för ett år sedan och är i samma ålder som intervjupersonen; 26 år.

Jag försökte fiska efter åldern på kvinnan en annan intervjuperson hade kallat “en ung mamma”. När jag först frågade om ålder svarade hon istället med ett långt utlägg om hur hon förlorat sina karriärmöjligheter för att hon är kvinna och skaffat barn. Hon menar att hon själv har ett större behov av att tävla mot männen och att det är en av anledningarna till att hon inte vill ha barn än. När jag sedan frågade henne igen om åldern på den unga mamman svarade hon att kvinnan är 33 år och fick sitt första barn vid 31.

I en tredje intervju fick jag svaret:

J: Reagerade du på något speciellt sätt när du fick reda på det?

I: Jaa, men eftersom vi redan visste, så förväntade vi oss det. Men trots det, så kom det som en chock. För i slutändan, så är hon ju ett barn som jag, du vet? Alltså, såklart vi är vuxna, men samtidigt, jag vet inte, hon e liksom jätteung och att se henne med en bebis, när hon kom till Barcelona, det påverkade mig.

Barn, flicka eller tjej. *Niña* är ett ord som bokstavligen översatt betyder flicka, men det kan också användas till vilken kvinna som helst. När det används som flicka är det i form av ett barn, men det kan också användas, oftast av män, om en söt tjej. Vilken av betydelseerna som intervjupersonen exakt syftade på här vet jag inte, men jag misstänker att hon använde ordet som ett barn eller som en ung tjej. Oavsett den exakta betydelsen så syftar hon på en person som är för ung för att skaffa barn. Hon kallar också vännen "super joven"; jätteung. Hon är lika gammal som intervjupersonen, 27 år, och skaffade barn för ett år sedan.

När intervjupersonerna använder sig av ord som ung eller säger att man inte kan göra någonting efter att man har fått barn, använder de sig av språket som tillhör gruppen ungdomar. Att använda detta språk är ett sätt att visa att man just är en del av gruppen (Gee, 2014, Building Things through Language section). Genom att identifiera sig som ung stärks normen av att ungdomen är längre och leder i sin tur till att man inte väljer att skaffa barn så länge man identifierar sig som ung.

En av intervjupersonerna, som är 25 år och tillsammans med en partner som är 27 år, refererar till sig själv som en *cría*, vilket betyder spädbarn eller bebis. Först kallar hon sig och sin partner för små när de lärde känna varandra och övergår sedan till att benämna sig som en bebis när hon var 21 år. En 21-åring har varit myndig i 3 år. Att kalla sig bebis behöver dock inte betyda att man identifierar sig som bebis, men är ett sätt att uttrycka att man ser sig själv som väldigt omogen. Genom att kalla sig själv omogen skapar man därmed regeln att man inte är redo för att skaffa barn (Gee, 2014, Building Things through Language section).

I: Jag har flyttat hemifrån nyligen. Vi har varit tillsammans nästan 5 år. Jag var 21 år och X 23 när vi lärde känna varandra. Vi var små, fortfarande.

J: Små?

I: Jag var en bebis, alltså jag tittar på mig själv nu med 21 år, jämför mig och tänker, 'herregud'.

Jag har översatt "me he independizado", verb: independizarse, som "jag har flyttat hemifrån" eftersom det är så vi säger i folkmun på svenska och independizarse också används i folkmun i Spanien, men den egentliga översättningen är "att bli självständig". Detta kan tolkas som att man inte skulle vara självständig än, så länge man bor hemma hos sina föräldrar. Om man inte är självständig kan man inte heller ta hand om en annan person, ett barn. På sätt höjs

medelåldern för barnskaffande eftersom man blir självständig sent i Katalonien, och sedan behöver få leva självständigt ett par år innan man vill ta sig an ansvar för en annan person.

När intervjupersonerna har pratat om vad de vill göra med sitt liv utgår de från vad de själva värdesätter men också vad samhället värdesätter att man bör göra. Till exempel viljan att resa eller göra karriär innan man skaffar barn kan räknas som ett *social good* då det är en norm i samhället (Gee, 2014, Language and “Politics” section). Att beskriva sig själv som för ung för att skaffa barn grundar sig därför på något sätt i att man vill vara en ‘bra medlem av samhället’, då det är det normala eller det som ses som ‘acceptabelt’ (Gee, 2014, Language and “Politics” section).

Slutligen i min analys ska jag följa de sju stegen enligt diskursanalysen och applicera det på vad en av intervjupersonerna sa (Gee, 2014, Building Things through Language section). Jag tar det exempel som jag redan nämnt när en 26-årig tjej berättar om sin reaktion när hon fick reda på att en bekant i hennes egen ålder hade skaffat barn för ett år sedan, vid 25 års ålder.

I: Påverkade som i ‘herregud hon är så ung! Vad ska hon göra nu? Nu kan hon ju inte göra någonting’. Det e som att, som jag sa förut att från din egna synpunkt så skulle du inte ens kunna föreställa dig att skaffa barn, det e liksom, hmm, det chockar typ.

1. Signifikans – Intervjupersonen använder sig av ordet *herregud* som är ett förstärkelseord för att beskriva att hennes bekanta är ung. Jag har också understrukt ordet *någonting*, då hon betonar ordet. Hon lägger därmed signifikansen i att nu kommer personen vara förhindrad i sin vardag. 26-åringen har först ett högt och engagerat tonfall när hon uttrycker sin åsikt, men vänder sig sedan mer mot ett funderande tonläge när hon föreställer sig själv i samma situation. *Det chockar typ* vittnar om att hon har svårt att föreställa sig det.

2. Praktik – Handlingen är att hon berättar om sin bekanta. Hon återberättar om hur hon tänkte när personer hon känner hade skaffat barn. Hon uttrycker också en åsikt och föreställer sig en annan verklighet.

3. Identitet - Genom att uttrycka att den bekanta, som är i samma ålder *är så ung*, identifierar intervjupersonen också sig själv som ung och som en person som inte är redo för att skaffa barn.

4. Relation – Vad vi kan avläsa om relationen mellan intervjupersonen och den bekanta är att hon inte verkar känna henne så bra. Hon har tidigare nämnt att det är en person från samma by och själv uttryckt att de inte är så nära, men utan att veta för mycket om bakgrunden, kan vi ändå utläsa en ej nära relation då intervjupersonen är förvånad och lite dömande över den bekantas val.

5. Politik –Hon uttrycker att det normala vore att inte ha barn, för barnen är anledningen till att ens ungdomsliv slutar och att det finns massa saker man inte längre kan göra.

6. Koppling – Barn = ett annorlunda, “sämre” liv, där man inte längre kan göra någonting.

7. Sign system och kunskap – Spanska. Spanska motsvarigheten till att använda ‘man’, “då tänker man”, när man egentligen syftar på sig själv, är att använda ‘du’. Personen använder sig av duandet som ett sätt att distansera sig från en potentiell verklighet där hon själv skulle ha barn. ... *från din egna synpunkt så skulle du inte ens kunna föreställa dig att skaffa barn.*

Vad kan vi då dra för slutsats av detta? Att intervjupersonen har en stark åsikt om att 25 år är alldeles för ungt att skaffa barn och att det förmodligen kommer att dröja länge innan hon själv väljer att bli mamma. Anledningarna till att det förmodligen kommer dröja kan vi anta är de anledningar som intervjupersonerna har tagit upp. Det är svårt att hitta ett boende man har råd med, svårt att bo själv utan att dela lägenhet. Svårt att köpa en lägenhet och därmed ha ett stabilt boende och svårt att tjäna en lön som skulle räcka till att ta hand om ett barn. Men vi kan också titta på det intervjupersonen säger om att hon inte kan föreställa sig att skaffa barn vid 25 års ålder. Att vid 25 år bli mamma är utanför normen och normen blir starkare i samhället ju fler som följer den.

Själva språkbruket verkar inte ha någon större inverkan på valet att skaffa barn senare, men det är däremot ett symptom på fenomenet. På grund av den dåliga ekonomin, den svåra bostadsmarknaden och kostnaderna för utbildning, förlängs alltså ungdomen. Detta i sin tur leder till att man använder sig av ett språk där man beskriver sig själv som ungdom, när många i Sverige kanske hade beskrivit sig själv som vuxen vid samma ålder.

Det är också i språkbruket som vi ser vad intervjupersonerna anser är det som hindrar dem. I exemplet med 25-åringen som nyligen flyttat hemifrån och använder orden “jag har gjort mig självständig”. Det är en direkt översättning från spanska språket och när det kommer till att översätta mellan två språk har vi det problemet jag nämnde i avsnittet metod. Det har varit

viktigt med just nyanserna i detta arbete och jag har därför översatt i enlighet med meningarnas nyanser. I Sverige säger vi *flytta hemifrån*, i Spanien säger de *göra sig självständig* och kanske är det därför inte så udda att intervjupersonen använder sig av sagda uttryck. Det som däremot är intressant är att det är så man uttrycker det i det spanska språket. Vad gör ett sådant uttryck på hur vi ser på vårt liv? Om att flytta hemifrån betyder att man blir självständig, så måste man också vara självständig i några år innan man kan ta hand om en annan person.

I avsnittet bakgrund fokuserade jag på katolicismen och hur diktatorn Franco eventuellt har påverkat hur kvinnor ser på att skaffa barn idag. Inget sådant kom upp i någon av mina intervjuer, faktum är att ämnet religion inte kom upp en enda gång. Detta speglar hur sekulärt samhället är idag och hur stort steg bort Katalonien har tagit från den kristna bakgrund de en gång var en del av. Det är möjligt att det inte har något alls att göra med valet av att skaffa barn, speciellt om man tittar på intervjuresultaten. Men å andra sidan är det inte helt otänkbart att historien har påverkat samhället sociologiskt genom normer och i den 'fria viljan' att följa normerna.

Sammanfattning

Det vi kan se som de stora punkterna kring varför katalanska kvinnor får barn senare än svenska kvinnor, verkar alltså vara:

Ekonomi

Boendesituation

Utbildning

Normen

När det kommer till ekonomin, så är alltså problemet att man inte har råd att uppfostra ett barn. Det beror dels på att det är dyrare i Katalonien jämfört med resten av Spanien, men också för att lönerna inte är tillräckliga. För att ha en bra lön måste man ha studerat innan. Att studera kostar också och hindrar möjligheten att flytta hemifrån eftersom man inte kan jobba samtidigt. Till skillnad från Sverige är alltså studietiden något som förhindrar de unga vuxna från att börja sitt vuxenliv i Spanien.

Till det kommer boendesituationen. När man har studerat klart kan man flytta hemifrån, men då hyrorna är höga, är kostym att man delar lägenhet med vänner. Och detta gör man till man har hittat en partner. Åren då man delar boende med vänner i Sverige brukar vara under studietiden, om ens då, men i Spanien och Katalonien är det alltså efter studierna, när man är runt 25 år och fram till man har en hittat en partner. Men om vuxenlivet då börjar när man har flyttat hemifrån, eller kanske snarare ungdomslivet, så vill man ha några år av att bo själv innan man bestämmer sig för att 'settle down'.

Kataloniens och Spaniens historiska bakgrund visar sig inte i anledningarna till att man väljer att skaffa barn senare. Även om det skulle kunna vara något som påverkat underliggande, är det inget vi kan se resultaten från denna studie. Vare sig i INEs redan gjorda studie från 2018 eller i intervjuerna.

När det kommer till normen, verkar det vara så att när ingen runt omkring dig har barn ung, ökar spiralen. Om man ser andra som har barn så verkar man däremot själv också vilja ha barn nu. Detta såg vi i intervjun med både sjuksköterskan och musée-guiden som ser barn varje dag i sina jobb. Därför kan man tänka sig att med tiden kommer medelåldern att höjas ännu mer, då spiralen är igång. Den data jag har hittat är från 2021, men det skulle vara väldigt intressant att se siffrorna från 2023, då pandemin säkerligen har påverkat situationen och eventuellt redan höjt medelåldern.

Källhänvisning:

Azmat, G. Hensvik, L. & Rosenqvist, O. Familjebildning och karriär -konsekvenser av oförutsägbar frånvaro. IFAU 2020.

Tillgänglig på: <https://www.ifau.se/Forskning/Publikationer/Rapporter/2020/familjebildning-och-karriar--konsekvenser-av-oforutsagbar-franvaro/> (Besökt den 23.04.2023)

Bryman, A. 2018: Samhällsvetenskapliga metoder. (3 uppl.) Stockholm: Liber

Eaude, M. (2022) A People's History of Catalonia. 1st edn. Pluto Press. Available at: <https://www.perlego.com/book/3738013/a-peoples-history-of-catalonia-pdf> (Besökt den 01-05.23).

El País. El nacionalismo catalán, explicado en 4 minutos | España. 2018

Tillgänglig på: <https://www.youtube.com/watch?v=KBNA2uIMhw> (Besökt den 02.05.23)

Escrache. E. Criar un hijo en Catalunya cuesta 147 euros más al mes que en el resto de España. Ara 2022.

Tillgänglig på: https://es.ara.cat/sociedad/criar-hijo-catalunya-cuesta-147-euros-mes-resto-espana_1_4403736.html (Besökt den 17.01.23)

Castro Arbeláez, M. A. Fördelar med att vara en ung mamma. 26.08.19. Att vara mamma.

Tillgänglig på: <https://attvaramamma.se/foraldraskap/fordelar-med-att-vara-en-ung-mamma/> (Besökt den 27.02.23).

Cazorla-Sanchez, A. (2013) Franco. 1st edn. Taylor and Francis. Tillgänglig på:

<https://www.perlego.com/book/1610697/franco-the-biography-of-the-myth-pdf> (Besökt den 01-05.23).

Gee, J. P. (2014) An Introduction to Discourse Analysis. 4th edn. Taylor and Francis.

Tillgänglig på: <https://www.perlego.com/book/2192488/an-introduction-to-discourse-analysis-theory-and-method-pdf> (Besökt den 29.03.23).

Hernán, E. V. (2021) La transición española. 1st edn. Tregolam.

Tillgänglig på: <https://www.perlego.com/book/3157034/la-transicin-espaola-una-visin-desde-catalua-tomo-i-pdf> (Besökt den 8 08.05.23).

Hernández, M. & Sánchez, S. Los mil euros de hace una década, descontando la inflación, son hoy 750 euros. 20.09.22. RTVE.

Tillgänglig på: <https://www.rtve.es/noticias/20220920/carbo-economista-mil-euros-hace-decada-son-hoy-750-descontando-inflacion/2402775.shtml> (Besökt den 17.04.23).

INE - Instituto Nacional de Estadística: *Encuesta de Fecundidad*

Tillgänglig på: https://www.ine.es/prensa/ef_2018_d.pdf (Besökt den 17.01.23).

INE - Instituto Nacional de Estadística: *Indicadores de Fecundidad*

Tillgänglig på: <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=1581> (Besökt den 17.01.23)

Partridge, C. 2018: A Short Introduction to world religions. Minneapolis, MN: Fortress Press.

RAE - Real Academia Española:

Tillgänglig på: <https://dle.rae.es/mileurista> (Besökt den 17.04.23).

Save the children. Coste de la crianza 2022. 14e juni 2022.

Tillgänglig på: <https://www.savethechildren.es/coste-de-la-crianza-2022> (Besökt den 17.01.23)

SCB – Statistikmyndigheten. Föräldrars ålder i Sverige. 2021.

Tillgänglig på: <https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/foraldrars-alder-i-sverige/> (Besökt den 17.01.23)

SCB – Statistikmyndigheten. Lägst andel barnlösa bland personer med lång utbildning. 2020.

Tillgänglig på: <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/befolkning/befolkningsframskrivningar/demografisk-analys/pong/statistiknyhet/demografisk-analysutan-barn--skillnader-i-barnloshet-mellan-kvinnor-och-man-i-olika-grupper/> (Besökt den 17.01.23)

Vallespín, I. Las madres catalanas, las más tardías de Europa. El País 28.09.2018.

Tillgänglig på: https://elpais.com/ccaa/2018/09/28/catalunya/1538127911_822805.html (Besökt den 17.01.23)

Vetenskapsrådets forskningsetiska principiella riktlinjer:

Tillgänglig på:

https://www.vr.se/download/18.2412c5311624176023d25b05/1555332112063/God-forskningssed_VR_2017.pdf (Besökt den 20.02.23).